

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: X
pobytem X
zastoupen advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem Stanislava Kostky Neumanna 2052/0, Varnsdorf

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2020, č. j. MV-11157-6/SO-2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-2995-32/PP-2019 ze dne 11. 12. 2019. Tímto rozhodnutím byla
 - I. podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, neboť nepředložil náležitosti uvedené v § 87b odst. 3 téhož zákona, a to doklad o zdravotním pojištění a doklad prokazující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie,
 - II. podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb. zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek,
 - III. podle § 87e odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. žalobci stanovena lhůta 30 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území České republiky.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce má za to, že správní orgány obou stupňů nesprávně posoudily částečně zjištěný skutkový stav a zároveň rezignovaly na řádné zjištění skutkového stavu v rozsahu, který je nutný pro rozhodnutí ve věci, v rámci řízení se dopustily hned několika procesních pochybení, zatížily svá rozhodnutí nepřezkoumatelností a porušily právo žalobce na spravedlivý proces.
3. Žalobce předně namítá, že správní orgán prvního stupně naprosto pochybil, když nepřerušil řízení ve smyslu § 64 odst. 2 správního řádu, přestože pro tento postup byl prostor. V průběhu řízení žalobce žádal o přerušování řízení z důvodu, že prozatím nebyl zapsán v rodném listě jeho dcery X. Žádal o přerušování řízení z důvodu zahájení řízení o popřední matrikového otce a určení jeho otcovství. Správní orgán prvního stupně zamítl tuto žádost o přerušování z důvodu, že žalobce v této fázi pouze tvrdil, že plánuje tento návrh podat. V doplnění odvolání proti nevyhovění této žádosti, žalobce již doložil znalecké posudky, obsahující DNA testy, které prokazují, že žalobce je biologickým otcem slečny X. Zároveň s tím byl podán návrh na popření otcovství společně s návrhem na určení otcovství žalobce.
4. Dále dle žalobce správní orgán prvního stupně pochybil v posuzování skutečného skutkového stavu, když ani přes návrhy neprovedl výslech žalobce, případně matky slečny

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

X, ve které by bylo možné řádně prokázat skutečnou péči a dále osvětlit aktuální situaci v průběhu řízení o popření a určení otcovství.

5. Pokud jde o druhý zamítací důvod, žalobce namítá, že žalovaný zásadním způsobem porušuje zásadu dvojího trestání. Pro předmětný trestný čin si žalobce již vykonal trest odnětí svobody. Do výkonu trestu odnětí svobody nastoupil dobrovolně, řádně a včas. V průběhu výkonu s tím nebyly sebemenší problémy, naopak byl v průběhu trestu odnětí svobody chválen. Všechny tyto skutečnosti byly ztvrzeny tím, že byl z výkonu trestu propuštěn podmíněně.
6. Žalovaný se dle žalobce dopouští značně diskriminačního jednání, neboť odkazuje ve svém rozhodnutí na článek pojednávající o organizovaných zločineckých skupinách a komentuje toto „Je tedy zřejmé, že průmyslová produkce konopí je stále předmětem činnosti X skupin, přičemž účastník řízení je X národnosti a prokazatelně patřil do organizované skupiny, změřené na obchod s drogami.“ Toto odůvodnění je dle žalobce naprosto nepřipustné, neboť žalovaný predikuje další porušení veřejného pořádku nejen na základě jeho trestné činnosti, za kterou již vykonal svůj trest a tedy se zásadou dvojího přičítání a trestání je nepřipustné, aby odepřením pobytového oprávnění, na které má bezesporu právo, byl trestán opětovně. Nicméně žalovaný se zde výslovně a nezákonně dopouští diskriminačního jednání, neboť výše zmíněné zakládá na X národnosti žalobce.
7. Žalobce též namítá, že správní orgány neodůvodnily existenci aktuálně trvajících ohrožení veřejného pořádku ze strany stěžovatele v takové intenzitě, že by skutečně šlo o naplnění neurčitého právního pojmu „závažné ohrožení veřejného pořádku“, a to především z důvodu uplatnění časového hlediska. Nezabývaly se posouzením intenzity a aktuality protiprávního jednání žalobce v kontextu plynutí času. Pouze odkázal na ještě neproběhlou zkušební dobu žalobce, která mu byla stanovena při podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.
8. Závěrem žalobce namítá, že rozhodnutí je nepřiměřené s ohledem na dopady do rodinného a soukromého života. Nevyhověním žádosti sice žalobci není udělen zákaz pobytu, ale ztrácí možnost pobytového oprávnění a s ohledem na aktuální znění zákona o pobytu cizinců nemá možnost podat žádost o udělení jiného pobytového oprávnění zde na území a byl by nucen odcestovat, podat žádost na území země původu, v níž je zastupitelský úřad České republiky naprosto nepřístupný a i v případě, že by se mu žádost podat podařilo (což je s ohledem na chystanou novelu zákona o pobytu cizinců ještě nepravděpodobnější), tak by musel čekat na vyřízení žádosti na území X, a s ohledem na chronickou nečinnost správních orgánů v pobytových řízeních by toto čekání představovalo několik měsíců až let. Za této situace není možné mít zamítnutí žádosti za přiměřené – a to především s ohledem na vztah žalobce s manželkou a nezletilými dětmi a dále také s ohledem na její ekonomické vazby na území. Nehledě na skutečnost, že je žalobce na území ČR již od roku 1997 a nemá již skoro žádné vazby s domovským státem, neb je plně integrován v české společnosti, o čemž svědčí i fakt, že zde vychovává děti, které jsou státními občany České republiky.
9. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.
10. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný popírá oprávněnost jednotlivých žalobních bodů.
11. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 20. 9. 2021, setrvaly obě strany na svých dosavadních návrzích a argumentech. Žalobce zdůraznil, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť byla-li pobytová žádost zamítnuta i z důvodu, že hrozí závažné narušení veřejného pořádku, současně tím bylo deklarováno, že žalobce je rodinným příslušníkem občana EU.
14. Žaloba není důvodná.
15. Úvodem soud pokládá za potřebné připomenout důvody, pro něž žalobcová pobytová žádost byla zamítnuta. Správní orgán vymezil dva právní důvody – (i) podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. a (ii) podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb. Jim podřadil tři skutkové důvody:
 - (i) žalobce nepředložil doklad o zdravotním pojištění,
 - (ii) žalobce nepředložil doklad prokazující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie,
 - (iii) je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
16. Aby rozhodnutí o zamítnutí žalobcovy pobytové žádosti nemohlo obstát, musely by být jako nezákonné vyhodnoceny všechny tři jmenované skutkové důvody. Žalobce však z těchto tří skutkových důvodů v žalobě napadá toliko dva; nepředložení dokladu o zdravotním pojištění nijak nezpochybňuje. Již pouhá tato skutečnost předurčuje, že (necháme-li prozatím stranou námitku nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí) žaloba nemůže být úspěšná. Pro úplnost soud dodává, že naplněním skutkových důvodů, k nimž směřuje převážná část žaloby (kromě poslední námítky mířící na nepřiměřenost napadeného rozhodnutí), se v obsáhlém odůvodnění napadeného rozhodnutí zevrubně zabýval žalovaný. Soud se s jeho závěry ztotožňuje a odkazuje na ně. Bližší vypořádávání žalobních námitek směřujících ke skutkovému důvodu (ii) a (iii) by za nastalé situace, kterou žalobce nastolil obsahem žaloby [resp. absencí žalobního bodu zpochybňujícího skutkový důvod (i)], bylo ze strany soudu ryze akademické.
17. Soud doplňuje, že napadené rozhodnutí není vnitřně rozporné, jak poukazoval při jednání žalobce, neboť z právní úpravy ani z odůvodnění rozhodnutí obou stupňů nevyplývá, že by skutečnost, že byla pobytová žádost zamítnuta i z důvodu, že hrozí závažné narušení veřejného pořádku, současně předjímal, že žalobce je rodinným příslušníkem občana EU.
18. Současně soud odmítá žalobcovu argumentaci mířící na porušení zákazu dvojího trestu. Rozhodování o pobytových žádostech cizinců se neděje v režimu trestního práva a rozhodnutí o zamítnutí pobytové žádosti není rozhodnutím o trestu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

19. Pokud jde o závěrečnou žalobní námitku, že přiměřenost dopadů do života žalobce či do života členů jeho rodiny byla posouzena nedostatečným způsobem, pak žalovaný dospěl k závěru, že zamítnutím žádosti žalobce dojde k zásahu do jeho soukromého života, stejně tak do života jeho rodinných příslušníků, nicméně s ohledem na důvod, pro který je jeho žádost zamítána, se jedná o zásah přiměřený. Žalovaný se následně podrobně zabýval přiměřeností svého rozhodnutí na jeho str. 22-25. Soud pro stručnost na závěry žalovaného, se kterými se ztotožňuje, odkazuje.
20. Soud k tomu dodává, že žalobce, aniž by mu v tom cokoli bránilo, žádná významná a konkrétní tvrzení stran svého rodinného a soukromého života ve správním řízení nepředestřel. V rámci odvolání pouze obecně zmínil, že zamítnutím žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu dojde k drastickému až nehumánnímu zásahu do jeho života a bez potřebného rozvinutí zmínil existenci rodinných vazeb na území České republiky a skutečnost, že zde pobývá od roku 1997 a že má zajištěno stálé ubytování. Jelikož žalobce v rámci správního řízení netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, které měly být při posouzení přiměřenosti dopadů hodnoceny, nelze správním orgánům přičítat k tíži, že vycházely pouze z těch tvrzení, které žalobce předestřel, a v rámci nich učinily své posouzení přiměřenosti.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. září 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.